

Emilia Kihl-Byczko

Lutom pow. Międzychód

Informator Archeologiczny : badania 1, 169-170

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ubogie i ogranicza się do pojedynczych dodatków przeważnie w postaci zapinek. Wyjątek stanowi grób nr 24 wyposażony w 3 zapinki, nożyk, igłę i przęślik. Jak dotąd nie stwierdzono obecności importów rzymskich. Groby szkieletowe są źle zachowane i zostały wyposażone wyłącznie w przedmioty żelazne /silnie skorodowane/.

W świetle dotychczasowych badań na cmentarzysku brak jest pochówków datowanych na późną fazę okresu późnolateńskiego /z zapinkami harfowatymi odmiany M-O/. Dalsze badania wykażą, czy mamy tu do czynienia z pozorną luką czy też rzeczywistą przerwą w użytkowaniu cmentarzyska przez ludność kultury jastorfskiej w okresie lateńskim i ludność wenedzką w okresie rzymskim.

L U B I E S Z E W O
pow. Nowy Dwór Gdański

patrz wczesne średniowiecze

L U B N I B N I C E
pow. Sulęcín

patrz okres halsztacki

L U B O S Z Y C E
pow. Lubsko

patrz okres lateński

L U T O M, pow. Międzychód

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Emilia Kihl - Byczko w okresie 2 - 26.VIII, finansował WKZ w Poznaniu.

Prace wykopaliskowe były kontynuacją badań ratowniczych

rozpoczętych w roku ubiegłym i obejmowały dalszą część eksploatowanej plaśnicy, na której znajdowało się cmentarzysko ciałopalne z okresu wpływów rzymskich. W roku bieżącym badano obszar o powierzchni około 250 m². Na tej przestrzeni odsłonięto 10 grobów, w większości uszkodzonych, zalegających płytko pod powierzchnią. Groby te zawierały fragmenty popielnic z resztkami przepalonych kości, resztki innych naczyń a także przedmioty brązowe, m. in. kilka zapinek oraz malowane paciorki szklane. Obrządek ciałopalny, na tym cmentarzysku stosowany, nie był jednolity, bowiem obok grobów popielnicowych stwierdzono także występowanie grobów jamowych.

Wstępna analiza materiału zabytkowego /ceramika, zapinki/ pozwala ustalić chronologię badanego cmentarzyska na II - III wiek n.e.

Badane stanowisko zasługuje na szczególną uwagę z następujących względów: 1/ leży ono w północnej części Wielkopolski stanowiącej pogranicze dwóch grup kulturowych /grupy przeworskiej i oksywskiej/ i wykazuje jak na swoje peryferyjne położenie znaczną ilość elementów grupy przeworskiej, 2/ zbadanie powyższego stanowiska dostarczyło nowych danych ułatwiających rozpoznanie tego, tak mało pod względem archeologicznym znanego obszaru.

Z Ę G O W I C E M A Ł E

patrz okres lateński

pow. Opoczno

M A C H Ó W , pow. Tarnobrzeg

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Krakowie

/w zagłębieniu siarki "Tarnobrzeg"/

Badania prowadził mgr Adam Krauss w okresie od 14.VIII.